

Sygn. akt IV KO 31/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku A. B. o wznowienie postępowania
zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt II AKa [...] zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. akt III K [...], skazanego
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 25 maja 2016 r.,
z urzędu w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 11 kwietnia 2016 r. A. B. wniósł o uniewinnienie go od „wszystkich wyroków” wydanych przez Sąd Rejonowy w O. i w K. . Podał w dalszej części tego pisma, że jest niewinny, a zatrzymano go bez powodu 13 stycznia 2011 r., a „sędzina” w K. wydała wyrok za to, iż został napadnięty i pobity przez policjantów w garażu. Nadto podniósł, że nikt na niego nie zeznał, a policja miała kamery.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo skazanego – z uwagi na jego treść i przedstawione w nim okoliczności – zostało potraktowane jako wniosek o wznowienie postępowania zakończony

prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. II AKa [...], zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K. z dnia 1 sierpnia 2012 r., sygn. III K [...]. Z uwagi na treść tego pisma oraz dane zawarte w aktach sprawy IV KO 60/15 Sądu Najwyższego konieczne stało się skorzystanie z instytucji ujętej w treści art. 545 § 3 k.p.k. Otóż przedmiotem wniosku, co do którego prowadzono postępowanie w sprawie sygn. IV KO 60/15, były te same okoliczności, co wskazane w treści niniejszego wniosku (k. 2-3 akt IV KO 60/15). W odniesieniu do tych okoliczności ustanowiony wówczas z urzędu obrońca skazanego sporządził opinię, w której nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania w sprawie II AKa [...] Sądu Apelacyjnego w [...] (k. 31- 34), a powiadomiony o treści tej opinii skazany nie ustanowił w terminie obrońcy z wyboru, co skutkowało odmową przyjęcia sporządzonego osobiście przez skazanego wniosku (k. 61). Podkreślić trzeba, że sąd w tej sprawie nie stwierdził, aby obrońca wykonując swoje obowiązki uczynił to w sposób nierzetelny. Przepis art. 545 § 3 k.p.k. obliguje sąd do odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania sporządzonego osobiście przez stronę także wówczas, gdy jego oczywista bezzasadność wynika z faktu, iż wniosek ten odwołuje się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania. Taka właśnie okoliczność wystąpiła w odniesieniu do obecnie złożonego wniosku. Formuła zawarta w treści art. 545 § 3 k.p.k. określona zwrotem: „...okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania” dotyczy bowiem także tych okoliczności, które były przedmiotem merytorycznych rozważań w aspekcie istnienia podstaw do wznowienia postępowania w toku poprzedniego postępowania o wznowienie postępowania, nawet jeśli nie złożono wówczas skutecznego od strony formalnoprawnej wniosku o wznowienie postępowania. Za takie merytoryczne rozważania należy uznać opinię prawną obrońcy wyznaczonego z urzędu w trybie art. 84 § 3 k.p.k., który nie stwierdził – po analizie tych okoliczności – istnienia podstaw do wznowienia postępowania. Podkreślić trzeba, że w takiej sytuacji skazany nie ma prawa do skutecznego domagania się wyznaczenia kolejnego obrońcy w celu zbadania tych samych okoliczności w aspekcie istnienia podstaw do sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania (por. np. postanowienia SN z dni: 17 września 2008 r., III KZ 92/08, Lex nr 567104; 27 kwietnia 2011 r., III KZ

20/11, Lex nr 811870). Niemożność żądania wyznaczenia obrońcy z urzędu dotyczy przy tym toku tej samej sprawy o wznowienie postępowania, w której opinie sporządzono, jak i postępowania zainicjowanego kolejnym wnioskiem złożonym przez skazanego, a opartym na tych samych okolicznościach. Skoro zatem te okoliczności były już przedmiotem rozpoznania, to należało odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w postanowieniu.